

Ang Pinangambahan ng Propeta ﷺ sa kanyang Ummah

Ni Shaykh Abdul Muhsin bin Muhammad Al-Qasim

Imam at Khatib ng Masjid An-Nabawi

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ، نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا.

أَمَّا بَعْدُ: فَاتَّقُوا اللَّهَ - عِبَادَ اللَّهِ - حَقَّ التَّقْوَى، وَاسْتَمْسِكُوا مِنَ الْإِسْلَامِ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى.

أَيُّهَا الْمُسْلِمُونَ:

Biniyayaan ng Allah ang mga nilikha sa pamamagitan ng pagpadala niya ng ating Propeta Muhammad ﷺ at Kanyang inipon sa kanyang mensahe ang mabuting balita at pagbabala:

﴿يَأَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٤٥﴾ وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَبِرَاجَا مُنِيرًا ﴿٤٦﴾﴾ [الأحزاب:

[٤٦-٤٥]

O Propeta, katotohanan, ikaw ay Aming ipinadala bilang saksi, at isang tagapaghatid ng magandang balita, at isang tagapagbabala. At [bilang] isang nag-aanyaya sa Allah sa pamamagitan ng Kanyang kapahintulutan, at isang nagliliwanag na lampara.

At siya'y binigyan larawan ng Allah sa kanyang Mensahe ng pinakakumpletong (paglalarawan): Sinabi ng Allah:

﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾

﴿[التوبة: ١٢٨]

Katiyakang dumating na sa inyo ang isang Sugo [Muhammad] mula sa inyong mga sarili [lahi]. Ikinalulungkot niya na kayo ay dumanas ng kahirapan. Siya ay

nagmamalaskit sa inyo [hangad niya na kayo ay mapatnubayan]; [at] sa mga naniniwala, [siya ay] mabait, at maawain.

Ibig sabihin ay mabigat para sa kanya ang(mga bagay na) nahihirapan kayo.

{حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ} Ibig sabihin ay (nagsisikap siya) para sa inyong gabay at nakakabigay

pakinabang sa inyo. {بِالْمُؤْمِنِينَ رُؤُوفٌ رَّحِيمٌ} Sinabi ni At-tha'labiy Rahimahullah:

لَا يَهْمُهُ إِلَّا شَأْنُكُمْ؛ فَإِنَّهُ لَا يُرْضِيهِ إِلَّا دُخُولُكُمْ الْجَنَّةَ

“Walang mahalaga sa kanya maliban kayo, dahil tunay na walang nagpapasaya sa kanya maliban ang pagpasok ninyo sa Paraiso”

Nagmamalaskit sa kanyang Ummah at nagbibigay payo sa kanila. At kabilang sa pagiging ganap ng kanyang payo sa kanila ay ang pagpahayag sa kanyang Ummah sa anumang pinangangambahan niya sa kanila mula sa mga (maling) paniniwala, mabibigat na kautusan, pagtaboy ng tao (palayo) sa Islam, mundo at ang tentasyon nito, mangyayari sa huling panahon at sa pagbabago ng kalagayan dito, at sa kaparusahan sa mundo at kabilang buhay. At ang pagpahayag ng mga iyon sa kanyang Ummah ay patunay lamang na sila (kanyang Ummah) ay susubukin, at mangyayari (ang mga bagay na iyon) sa kanila.

At ang pinakamatinding pinangambahan ng Propeta ﷺ sa kanyang Ummah mula sa mga (maling) paniniwala ay ang makagawa sila ng *riya/pakitang-tao* sa pamamagitan ng pagpaganda ng pagsamba alang-alang sa ibang tao. Kanyang sinabi:

«إِنَّ أَوْفَرَ مَا أَخَافُ عَلَيْكُمُ الشِّرْكَ الْأَصْغَرَ، قَالُوا: وَمَا الشِّرْكَ الْأَصْغَرُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: الرِّيَاءُ» (رواه أحمد)

“Ang lubos na nakakapangamba na siyang pinangangambahan ko sa inyo ay ang Ash-Shirk Al-Asgar”. Kanilang sinabi: *“Ano ba ang Ash-Shirk Al-Asgar O Propeta ng Allah?”.* Kanyang sinabi: *“Ang Riya/pakitang-tao”.* Inulat ni Ahmad.

Bagkus kanya itong pinangambahan higit pa sa kanyang pangangamba sa kanila mula kay Maseh Ad-Dajjal, sinabi niya ﷺ:

«أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِمَا هُوَ أَخْوَفَ عَلَيْكُمْ عِنْدِي مِنَ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ؟ قَالُوا: بَلَى، فَقَالَ: الشِّرْكَ الحَقِيقِي؛ أَنْ يَقُومَ الرَّجُلُ يُصَلِّيَ فَيَزِينُ صَلَاتَهُ لِمَا يَرَى مِنْ نَظَرِ رَجُلٍ» (رواه أحمد)

“Sasabihin ko ba sa inyo ang siyang lubos na pinanangamahan ko sa inyo higit pa kay Maseh Ad-Dajjal?”. Kanilang sinabi: “Oo”. Kanyang sinabi: *“Ang Ash-Shirk Al-Khafiy(nakakubling shirk); ang tumayo ang isang lalaki at magdasal, at kanyang pagandahin ang kanyang pagdarasal dahil sa tumitingin sa kanyang ang isang lalaki”*. Inulat ni Ahmad.

At kung ang kanyang pangamba sa kanila mula sa Ash-Shirk Al-Asgar ay napakatindi, ano kaya sa palagay (natin) ang kanyang pangamba sa kanila mula sa Ash-Shirk Al-Akbar. Sinabi ng Ibn Al-Qayyim rahimahullah:

"التَّوْحِيدُ أَلْطَفُ شَيْءٍ وَأَنْزَهَهُ وَأَنْظَفَهُ وَأَصْفَاهُ، فَأَدْنَى شَيْءٍ يَخْدِشُهُ وَيَدْنِسُهُ وَيُؤَثِّرُ فِيهِ، فَهُوَ كَأَبْيَضِ ثَوْبٍ يَكُونُ، يُؤَثِّرُ فِيهِ أَدْنَى أَثَرٍ، وَكَالْمَرْأَةِ الصَّافِيَةِ جَدًّا أَدْنَى شَيْءٍ يُوَثِّرُ فِيهَا"

“Ang Tawheed ang siyang pinakamalambot na bagay, pinakadalisay, pinakamalinis at pinakamalinaw. Kaya’t ang pinakamaliit na bagay ay makagasgas, marumihan at maapektuhan ito. Ito’y katulad ng pinakamaputing damit, (na kung saan) nakakaapekto dito ang pinakamaliit na dumi, at katulad rin ng napakalinaw na salamin (na kung saan) ang pinakamaliit na dumi ay nakakaapekto dito”

At ang Shariah ng ating Propeta Muhammad ﷺ ay siyang pangwakas sa lahat ng Shariah, ito’y itinangi sa pagiging ganap, magaan, at madali. Sinabi ng Allah:

﴿يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ﴾ [البقرة: ١٨٥]

At sa pamamagitan ng dakilang pundasyon na iyan ay pinadala ang Propeta ﷺ sa Ummah na ito, kanyang sinabi ﷺ:

«بُعِثْتُ بِالْحَنِيفِيَّةِ السَّمْحَةِ» (رواه أحمد)

“Ako ay pinadala sa hanifa(Relihiyong pagsamba sa Iisang Panginoon) na madali/magaan”

Tunay na natakot ang Propeta ﷺ para sa kanyang Ummah mula sa anumang salungat dito mula sa pagdurusa at paghihirap(sa mga kautusan), ibig sabihin ay ang madagdagan sa kanila ang mga obligadong gawain na maging dahilan na hindi nila ito kayanin, o ang dumami ang mga ipinag-utos sa kanila na maging dahilan na sila'y magkaroon ng pagkukulang dito. Kaya't siya'y bumalik sa kanyang Panginoon sa gabi ng Al-Isra wal-Mi'raj nang inobliga ang limampung Salah at siya'y humingi sa Kanya(kanyang Panginoon) na ito'y bawasan para sa kanyang Ummah hangga't ito'y naging limang Salah. Pinagkaisahan ni Bhukary at Muslim.

At iniiwan niya ang ibang mga gawain (pagsamba) dahil sa pangamba na ito'y iobliga sa kanila, sinabi ni Aisha radiyallahu anha:

«إِنْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لَيَدْعُ الْعَمَلَ وَهُوَ يُحِبُّ أَنْ يَعْمَلَ بِهِ؛ خَشِيَةَ أَنْ يَعْمَلَ بِهِ النَّاسُ فَيُفْرَضُ عَلَيْهِمْ» (متفق

عليه)

“Tunay na ang Propeta ﷺ ay kanyang iniiwan ang isang gawain samantalang ninanais niya itong gawin, dahil sa takot na ito'y isagawa ng mga tao at maobliga sa kanila”. Pinagkaisahan ni Bhukary at Muslim.

At maaring siya'y gumagawa ng isang mabuting gawain at ito'y mabigat, at kapag mag-unahan na ang mga tao sa pagsagawa nito ay hindi niya ito isasagawa kasama nila upang ito'y hindi maiobliga sa kanila. Siya'y tumayo (ng Salah At-taraweeh) sa mga gabi ng Ramadan sa masjid at sumabay ang mga tao sa kanyang Salah kaya't hininto niya ang paglabas sa kanila at pagkatapos ay kanyang sinabi:

«خَشِيْتُ أَنْ تُفْرَضَ عَلَيْكُمْ؛ فَتَعَجِرُوا عَنْهَا» (متفق عليه)

“Natakot akong maobliga ito sa inyo kaya't hindi ninyo kayanin”. Pinagkaisahan ni Bukhary at Muslim.

Siya'y hindi gumagawa (ng ibang) mga gawain sa harap ng kanyang mga kasamahan sa pangambang maging pabigat ito sa kanyang Ummah. Sinabi ni Aisha radiyallahu anha patungkol sa dalawang Rakaat pagkatapos ng Asr:

«كَانَ يُصَلِّيهِمَا وَلَا يُصَلِّيهِمَا فِي الْمَسْجِدِ مَخَافَةَ أَنْ يُثْقَلَ عَلَى أُمَّتِهِ، وَكَانَ يُحِبُّ مَا يُخَفِّفُ عَنْهُمْ» (رواه البخاري)

“Siya’y nagdarasal nito, ngunit hindi niya ito sinasagawa sa masjid dahil sa pangambang maging pabigat sa kanyang Ummah, at kanyang (laging)ninananais na gawing magaan sa kanila(ang mga kautusan)”. Inulat ni Bukhary.

At kanyang pinipili para sa kanyang sarili at kanyang Ummah ang siyang madali at magaan na hindi naman malapit sa kasalanan. Sinabi ni Aisha radiyallahu anha:

«مَا حَيَّرَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بَيْنَ أَمْرَيْنِ إِلَّا أَحَدَهُمَا أَيْسَرُهُمَا مَا لَمْ يَكُنْ إِثْمًا، فَإِنْ كَانَ إِثْمًا كَانَ أَبْعَدَ النَّاسِ مِنْهُ»

(متفق عليه)

“Hindi pinapili ang Propeta ng Allah (ﷺ) sa dalawang bagay maliban na lamang na kanyang kinuha ang pinakamadali sa kanilang dalawa hangga’t ito’y hindi kasalanan. At kapag ito nama’y kasalanan, siya na ang pinakamalayong tao mula rito”. Pinagkaisahan ni Bukhary at Muslim.

Ang Islam ay binubuklod ang mga tao at pinapamahal sa kanila ang pagpasok dito dahil dito ang kanilang kasiyahan sa Mundo ang kabilang-buhay. At ang Allah ay ginawa Niyang isa sa pinagbibigyan ng Zakat ang mga taong malalapit ang puso sa Islam: Sinabi ng Allah:

﴿ إِنَّمَا الصَّدَقَتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمَوْلَاةِ فَلُوهُمُ فِي الرِّقَابِ وَالْعَرِيمِينَ فِي سَبِيلِ

اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦٠﴾ [التوبة: ٦٠]

At ang Propeta ﷺ ay binibigyan sila mula sa Fai(nakuhang kayaman mula sa mga walang pananampalataya ng walang nangyaring labanan) katulad ng pagbigay ng sinumang hindi natatakot sa kahirapan at binibigyan niya rin ang mga Muslim na siyang nagpapatatag sa kanila sa Relihiyon.

At natakot ang Propeta ﷺ para sa kanyang Ummah mula sa bagay na magpapalayo sa kanila sa Islam. Kaya’t hindi niya inulit ang pagtayo ng Ka’ba mula sa mga pundasyon ni Ibrahim pagkatapos na masakop ang Makkah at kanyang sinabi:

«مَخَافَةَ أَنْ تَنْفِرَ قُلُوبُهُمْ» (متفق عليه)

“Sa pangamba na mailalayo ang kanilang mga puso(sa Islam)”

At pinalamutian ng Allah ang Mundo at Kanya itong hinanda at ginawang tulay para sa kabilang-buhay, at tunay na nangamba ang Propeta ﷺ para sa kanyang Ummah na sila'y matukso ng Mundo (palayo) mula sa tunay na paghahanda sa buhay pagkatapos nito. Sinabi niya ﷺ:

«إِنَّ أَكْثَرَ مَا أَخَافُ عَلَيْكُمْ مَا يُخْرِجُ اللَّهُ لَكُمْ مِنْ بَرَكَاتِ الْأَرْضِ، قِيلَ: وَمَا بَرَكَاتُ الْأَرْضِ؟ قَالَ: زَهْرَةُ الدُّنْيَا»
(متفق عليه)

“Ang higit na pinangangambahan ko sa inyo ay ang ilalabas ng Allah para sa inyo mula sa barakat ng lupain”. Kanilang sinabi: *“Ano ang barakat ng lupain?”*. Kanyang sinabi: *“Ang palamuti ng Mundo”*. Pinagkaisahan ni Bhukary at Muslim.

At natakot ang Propeta ﷺ para sa kanyang Ummah na silay mag-unahan sa Mundo higit pa sa kanyang takot para sa kanila mula sa kahirapan. Kanyang sinabi:

«وَاللَّهِ مَا الْفَقْرُ أَحْشَىٰ عَلَيْكُمْ، وَلَكِنِّي أَحْشَىٰ أَنْ تُبْسَطَ الدُّنْيَا عَلَيْكُمْ كَمَا بُسِطَتْ عَلَىٰ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ؛ فَتَنَافَسُوهَا كَمَا تَنَافَسُوهَا، فَتَهْلِكُكُمْ كَمَا أَهْلَكْتَهُمْ» (متفق عليه)

“Sumpa man sa Allah, hindi ang kahirapan ang siyang kinakatakutan ko para sa inyo, ngunit ako'y natatakot na bubuksan sa inyo ang (kayamanan ng) Mundo katulad ng pagbukas nito sa mga nauna sa inyo kaya't kayo'y mag-unahan dito katulad ng pag-unahan nila dito, at kaya't kayo'y pinsalain nito katulad ng pagpinsala sa kanila”. Napagkaisahan ni Bhukary at Muslim.

At ang buhay sa Mundo ay lugar ng pagsubok at tukso. Susubukin dito ang lahat ng Alipin ng iba't-ibang uri ng *fitnah* (pagsubok). Sinabi ng Propeta ﷺ :

«تُعْرَضُ الْفِتْنَةُ عَلَى الْقُلُوبِ كَالْخَصِيرِ عُوْدًا عُوْدًا» (رواه مسلم)،

“Ipapakita ang mga fitna sa mga puso katulad ng banig (na pinagtatagpi) mula sa sanga (nang isa-isahan)” Inulat ni Muslim. Sinabi ni Nawawi Rahimahullah:

أي: تُعَادُ وَتُكْرَرُ شَيْئًا بَعْدَ شَيْءٍ

“Ibig sabihin ay babalik at paulit-ulit ang isang fitnah pagkatapos ng iba”.

At isinalaysay sa atin ng Propeta ﷺ na ang *fitnah* ay napakarami katulad ng pagbagsak ng patak(ng ulan). Kabilang dito ay malalaki, at kabilang rin dito ay mga *fitnah* na dadaluyong katulad ng alon sa dagat. At tunay na natakot ang Propeta ﷺ para sa kanyang Ummah na mangyari sa kanila ito at sila'y maaapektuhan nito. Kanyang sinabi:

«إِنَّ مِمَّا أَحْسَى عَلَيْكُمْ: شَهَوَاتِ الْعَيِّ فِي بُطُونِكُمْ وَفُرُوجِكُمْ، وَمُضَلَّاتِ الْفِتَنِ (رواه أحمد)

“Tunay na kabilang sa aking kinakatakutan para sa inyo, ang mga mapanuksong pagnanasa sa inyong mga tiyan at mga ari, at mga nakakaligaw na fitnah”. Inulat ni Ahmad.

At ang Propeta ﷺ ay nagpapakupkop sa Allah mula rito sa kanyang Salah. Kanyang sinasabi:

«وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ» (متفق عليه)

“At ako ay nagpapakupkop sa Iyo mula sa fitnah ng buhay at kamatayan”. Pinagkaisahan ni Bhukary at Muslim.

At kanyang inutusan ang kanyang mga kasamahan na magpapakupkop sa Allah mula rito. Sinabi ni Zayd bin Thabit radiyallahu anhu:

«أَقْبَلَ النَّبِيُّ ﷺ بِوَجْهِهِ، فَقَالَ: تَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنَ الْفِتَنِ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ، قَالُوا: نَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الْفِتَنِ مَا ظَهَرَ

مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ» (رواه مسلم)

“Hinarap ng Propeta ﷺ ang kanyang mukha at kanyang sinabi: Magpapakupkop kayo sa Allah mula sa mga fitnah, ang nakalantad rito at ang nakakubli”. Kanilang sinabi: *“Nagpapakupkop kami sa Allah mula sa mga fitnah, ang nakalantad rito at nakakubli”*. Inulat ni Muslim.

At si Maseh Ad-Dajjal ay isang malaking nilikha, sinabi ni Tamim Ad-Dary radiyallahu anhu nang siya ay kanyang nakita:

أَعْظَمُ إِنْسَانٍ رَأَيْتَاهُ قَطُّ خَلْقًا

“Pinakamalaking tao na siyang nakita namin na pagkalikha”

At nalalapit nang ipahintulot sa kanya ang paglabas.

«وَإِذَا خَرَجَ يَفِرُّ النَّاسُ مِنْهُ فِي الْحِيَالِ» (رواه مسلم)

“At kapag siya’y lalabas tatakas ang mga tao mula sa kanya sa mga kabundukan” Inulat ni Muslim.

At ang *fitnah* ni Dajjal ay isang malaking *fitnah*, sinabi niya ﷺ:

«مَا كَانَتْ فِتْنَةٌ وَلَا تَكُونُ حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ أَكْبَرَ مِنْ فِتْنَةِ الدَّجَالِ، وَلَا مِنْ نَبِيِّ إِلَّا وَقَدْ حَذَرَهُ أُمَّتُهُ» (رواه أحمد)

“Walang fitnah, at hindi magkakaroon hanggang sa dumating na ang oras(paggunaw) na siyang mas higit pa sa fitnah ni Dajjal, at walang Propeta maliban na siya’y nagbabala sa kanyang Ummah mula sa kanya”. Inulat ni Ahmad.

Tunay na natakot ang Propeta ﷺ para sa kanyang Ummah mula sa kanya(Dajjal), kanyang sinabi:

«عَبِيرُ الدَّجَالِ أَحْوَفُنِي عَلَيْكُمْ! إِنْ يَخْرُجُ وَأَنَا فِيكُمْ فَأَنَا حَجِيجُهُ دُونَكُمْ، وَإِنْ يَخْرُجُ وَلَسْتُ فِيكُمْ فَأَمْرُؤُ حَجِيجُ نَفْسِي،

وَاللَّهُ خَلِيفَتِي عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ» (رواه مسلم)

“May iba pa ba maliban kay Dajjal ang siyang higit na pinapangambahan ko para sa inyo! Kung siya ay lalabas habang ako ay nasa inyo, ako ang siyang makipagtalo sa kanya para sa inyo. At kapag siya’y lalabas habang ako’y wala sa inyo, ang (bawat) tao ang siyang makipagtalo para sa kanyang sarili, at ang Allah ang siyang kahalili ko para sa bawat Muslim”. Inulat ni Muslim.

At ang mga Iskolar na maka-Diyos ang silang tagapagmana ng mga Propeta, kanilang kinakatakutan ang kanilang Panginoon at kanilang tinuturo sa mga tao ang kanilang Relihiyon. At tunay na ang Propeta ﷺ ay nangamba mula sa sinumang pinapalamutian niya ang kahuwaran at kinukubli ang katotohanan. Sinabi niya ﷺ:

«أَخَوْفُ مَا أَخَافُ عَلَيْكُمْ: الْأَيْمَةُ الْمُضِلُّونَ» (رواه أحمد)

“Ang higit na nakakapangamba na siyang pinangangambahan ko para sa inyo; Ang mga Imam na manliligaw”. Inulat ni Ahmad.

At ang pangamba ng Propeta ﷺ sa sinumang magliligaw sa Ummah ay higit pa sa kanyang pangamba sa kanila mula kay Dajjal. Sinabi ni Abu Dhar radiyallahu anhu: “ako ay naglalakad kasama ng Propeta ng Allah, at kanyang sinabi:

«لَعَبْرُ الدَّجَالِ أَحْوَفُنِي عَلَى أُمَّتِي» «فَالهَا ثَلَاثًا»

“Maliban kay Dajjal ay may higit akong pinapangambahan para sa aking Ummah”
kanyang inulit ng tatlong beses. Aking sinabi:

«يَا رَسُولَ اللَّهِ! مَا هَذَا الَّذِي غَيَّرَ الدَّجَالُ أَحْوَفَكَ عَلَى أُمَّتِكَ؟ قَالَ: أَيْمَةٌ مُضِلِّينَ» (رواه أحمد)

“O Propeta ng Allah! Ano ba ang siyang higit na pinangangambahan mo maliban kay Dajjal?
Kanyang sinabi: **“Ang mga Imam na nagliligaw”**. Inulat ni Ahmad.

At ang dila ang siyang pinakamapiligrong bahagi ng katawan at ang may pinakamalakas na epekto. Tunay na nangamba ang Propeta ﷺ sa kanyang Ummah mula sa kasamaan ng dila. Sinabi ni Sufyan bin Abdullah At-Thaqafy radiyallahu anhu:

«يَا رَسُولَ اللَّهِ! حَدِّثْنِي بِأَمْرٍ أَعْتَصِمُ بِهِ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ: قُلْ: رَبِّيَ اللَّهُ، ثُمَّ اسْتَقِمَّ، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! مَا أَخَوْفُ مَا تَخَافُ عَلَيَّ؟ فَأَخَذَ بِلِسَانِ نَفْسِهِ، ثُمَّ قَالَ: هَذَا» (رواه الترمذي)

“O Propeta ng Allah! Sabihin mo sa akin ang isang bagay na pangkakapitan ko”. Kanyang sinabi: **“Sabihin mo: ang aking Panginoon ay ang Allah, at ika’y magpakatuwid”**. Aking sinabi: **“O Propeta ng Allah! Ano ba ang ba ang higit na nakakapangamba na siyang pinangangambahan mo para sa akin?”**. Hinawakan niya ang kanyang sariling dila at kanyang sinabi: **“Ito”**. Inulat ni Thirmizi.

At ang Propeta ﷺ ay nangangamba para sa kanyang Ummah na ipabilis ang ang pagdating ng parusa sa kanila o sila’y biglain ng kaparusahan. Sinabi ni Aisha radiyallahu anha:

«كَانَ النَّبِيُّ ﷺ وَإِذَا تَحَيَّلَتِ السَّمَاءُ تَغَيَّرَ لَوْنُهُ، وَخَرَجَ وَدَخَلَ، وَأَقْبَلَ وَأَدْبَرَ، فَإِذَا مَطَرَتْ سُرِّي عَنْهُ، فَعَرَفْتُ ذَلِكَ

فِي وَجْهِهِ»

“Ang Propeta ﷺ, kapag ang kalangitan ay dumidilim, umiiba ang kanyang kulay (ng Propeta ﷺ), siya’y lalabas at papasok, haharap at tatalikod, at kapag umulan na siya nagiging masaya na kaya’t ito’y nalalaman ko sa kanyang mukha”. Sinabi ni Aisha: “kaya’t siya’y aking tinanong”. Kanyang sinabi:

«لَعَلَّهُ يَا عَائِشَةُ! كَمَا قَالَ قَوْمُ عَادٍ: ﴿فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُّمْطِرُنَا بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ [الأحقاف: ٢٤] (رواه مسلم).

“O Aisha! Maaari na ito’y katulad ng sinabi ng nasyon ni Ad: (Kaya, nang ito ay kanilang matanaw na [wari bang] isang ulap na papalapit sa kanilang mga lambak [o lupain], sila ay nagsabi: “Ito ay isang ulap na maghahatid sa atin ng ulan.” Nguni’t, ito ang anumang [parusang] inyong minamadali - isang hanging hatid nito ay mahapding parusa). Inulat ni Muslim.

At katulad ng pangamba ng Propeta ﷺ sa atin mula sa kaparusahan sa Mundo, siya rin ay nangamba para sa atin mula sa kaparusahan sa kabilang buhay. Sinabi ni Abdullah bin Amr bin Al-As radiyallahu anhuma:

«تَلَا النَّبِيُّ ﷺ قَوْلَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ فِي إِبْرَاهِيمَ: ﴿رَبِّ إِنِّهِنَّ أَضَلَّلْنَ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ فَمَنْ تَبِعَنِ فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ وَقَالَ عَيْسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ: ﴿إِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾، فَرَفَعَ يَدَيْهِ وَقَالَ: اللَّهُمَّ أُمَّتِي أُمَّتِي، وَبِكِي، فَقَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: يَا جِبْرِيلُ اذْهَبْ إِلَى مُحَمَّدٍ، وَرَبُّكَ أَعْلَمُ، فَسَلَّهُ مَا يُبْكِيكَ؟ فَأَتَاهُ جِبْرِيلُ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ، فَسَأَلَهُ فَأَخْبَرَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِمَا قَالَ، وَهُوَ أَعْلَمُ، فَقَالَ اللَّهُ: يَا جِبْرِيلُ، اذْهَبْ إِلَى مُحَمَّدٍ، فَقُلْ: إِنَّا سَنُرْضِيكَ فِي أُمَّتِكَ وَلَا نَسُوءُكَ» (رواه مسلم).

“Binasa ng Propeta ﷺ ang sinabi ng Allah patungkol kay Ibrahim: **Aking Panginoon, katotohanan, [nang dahil sa mga rebultong ito] kanilang nailigaw ang karamihan sa tao. Datapwa’t sinuman ang sumunod sa akin, siya ay nabibilang sa akin. At sinuman ang sumuway sa akin, katotohanan, Ikaw ay Mapagpatawad, Maawain.** At sinabi ni Isa alayhis-salam: **Kung sila ay Iyong parurusahan – tunay nga na sila ay**

Iyong mga alipin; nguni't kung sila ay Iyong patatawarin, katotohanan na Ikaw, [tanging Ikaw] ang Ganap na Makapangyarihan, Tigib ng Karunungan. Kaya't kanyang itinaas ang kanyang dalawang kamay at kanyang sinabi: "O Allah, ang aking Ummah, ang aking Ummah" at siya'y umiyak. Kaya't sinabi ng Allah: "O Jibreel pumunta ka kay Muhammad, at ang Panginoon mo ang Siyang higit na nakakaalam, at tanungin mo siya kung ano ang nagpapaiyak sa iyo? Kaya't dumating sa kanya si Jibreel alayhis-salam at siya'y kanyang tinanong at sinabi naman sa kanya ng Propeta ng Allah (ﷺ) ang kanyang sinabi, at siyang higit na nakakaalam, kaya't sinabi ng Allah: "O Jibreel, pumunta ka kay Muhammad at iyong sabihin: "Tunay na Amin kang pasisiyahin patungkol sa iyong Ummah at hindi ka namin gagawing malungkot". Inulat ni Muslim.

At sa araw ng paghuhukom ay bibigyan siya ng karangalan ng Allah sa pamamagitan ng *Al-Maqam Al-mahmud* (Ang kapuri-puring katayuan) . Kaya't siya'y pahihintulutan na makapag-shafaa' mula sa Kanya, kaya't hindi tatagal nang siya'y magpatirapa sa harapan ng kanyang Panginoon, kaya't bubuksan sa kanya ng Allah ang mga papuri sa Kanya na siyang hindi niya nalalaman bago iyon. At pagkatapos ay sasabihin sa kanya ng Kanyang Panginoon:

«يَا مُحَمَّدُ! اِرْفَعْ رَأْسَكَ، وَقُلْ يُسْمِعْ لَكَ، وَسَلْ تُعْطَ، وَاشْفَعْ تُشَفَّعَ، فَيَقُولُ: يَا رَبِّ! أُمَّتِي أُمَّتِي!» (متفق عليه)

"O Muhammad, itaas mo ang iyong ulo at ika'y magsalita at diringgin sa iyo, at ika'y humingi at ibibgay sa iyo, at ika'y mag-shafaa' at ito'y tatanggapin sa iyo". Kaya't kanyang sabihin: "O aking Panginoon, ang aking Ummah, ang aking Ummah". Pinagkaisahan ni Bhukary at Muslim.

At nang nilarawan ng Propeta ﷺ sa kanyang Ummah ang pangyayari sa pagtawid sa *Sirat* sa kabilang buhay, at ang paghablot ng mga kalawit sa mga Alipin at sila'y itatapon sa apoy ng impyerno, at sa dumatal na pangamba sa mga alipin, pagkabalisa, at takot sa kanilang mga sarili sa oras na iyon; kanyang ipinahayag na sa matinding kalagayan na iyon siya'y nangangamba sa kanyang Ummah, kanyang sinabi:

«وَنَبِّئُكُمْ قَائِمٌ عَلَى الصِّرَاطِ يَقُولُ: رَبِّ! سَلِّمْ سَلِّمْ!» (رواه مسلم).

“At ang inyong Propeta ay nakatayo sa sirat, kanyang sinasabi: aking Panginoon, iligtas Mo (sila), iligtas Mo (sila)”. Inulat ni Muslim

Kaya't ang Allah ay nagbabala sa paggawa ng lahat ng kasalanan, at Kanyang inutos ang paglayo dito, sinabi Niya ﷺ :

﴿ وَذَرُوا ظَهْرَ الْإِثْمِ وَبَاطِنَهُ إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْإِثْمَ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ ﴾ [الأنعام: ١٢٠]

Inyong iwaksi [at iwasan] ang anumang kasalanan, [maging ito ay] nakahayag o nakatago. Katotohanan, yaong mga nagsumikap upang magtangkang gumarwa ng kasalanan ay babayaran para sa anumang kanilang lagi nang pinagtatangkaang gawin.

At ang anumang pinangambahan ng Propeta ﷺ ay mas karapat-dapat na iwasan. At kabilang sa ibinilin ng Propeta ﷺ sa kanyang Ummah ay ang kumapit sa kanyang gabay at ang pagkagat sa kanyang mga payo sa pamamagitan ng mga bagang. Sinabi niya ﷺ :

«عَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمُهَدِّدِينَ، تَمَسَّكُوا بِهَا، وَعَصُوا عَلَيَّهَا بِالتَّوَّاجِدِ» (رواه أحمد)

“Nararapat sa inyo ang panghawakan ang aking Sunnah, at Sunnah ng aking mga nagabayang Khalifa, panghawakan ninyo ito, at kagatin ninyo ito sa pamamagitan ng mga bagang”. Inulat ni Ahmad.

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿ قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلْتُمْ وَمَا حُمِّلْتُمْ وَإِنْ

تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴾ بَارِكْ اللَّهُ لِي وَلَكُمْ فِي الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ، وَنَفَعَنِي اللَّهُ وَإِيَّاكُمْ بِمَا فِيهِ

مِنْ آيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ. أَقُولُ قَوْلِي هَذَا، وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ لِي وَلَكُمْ وَلِجَمِيعِ الْمُسْلِمِينَ مِنْ كُلِّ ذَنْبٍ، فَاسْتَغْفِرُوهُ، {إِنَّهُ

هُوَ الْعُفُورُ الرَّحِيمُ}.

الخطبة الثانية:

الحمد لله على إحسانه، والشكر له على توفيقه وامتنانه، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له تعظيماً لشأنه،
وأشهد أن نبينا محمداً عبده ورسوله، صلى الله عليه وعلى آله وأصحابه وسلّم تسليماً مزيداً. أيها المسلمون:

Hindi maging kumpleto ang biyaya maliban sa pananampalataya, sinabi ng Allah:

﴿ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي ﴾ [المائدة: ٣]

“Sa araw na ito ay Aking kinumpleto sa inyo ang inyong Relihiyon, at aking ginawang ganap sa inyo ang Aking biyaya”

At lahat ng Muslim ay napag-utusang manalangin sa kanyang Panginoon na siya’y bigyan ng gabay sa bawat Salah:

﴿ أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴾ [الفاحة: ٦]

“Gabayan Mo kami sa matuwid na landas”

Kaya’t nararapat sa isang mananampalataya ang mangamba na mawala ang biyayang ito o ang makulangan ito. Kaya’t panatilihin mo (ang paghawak) sa gabay ng Propeta ﷺ at kanyang Sunnah, at layuan mo ang anumang bagay na binalaan ka niya mula rito, at pangambahan mo ang anumang pinangambahan niya sa iyo upang ika’y makaligtas sa kabilang buhay kapag mangamba na ang mga tao. Samakatuwid, ang pagsunod sa Allah at sa Kanyang Sugo ay siyang dahilan ng kaligtasan, sinabi ng Allah:

﴿ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا ءِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْآمَنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ ﴾ [الأنعام: ٨٢]

“Silang mga nanampalataya at hindi nila hinaluan ang kanilang pananampalataya ng pagtatambal, sila yaong mga napagkalooban ng kaligtasan at sila ang mga nagabayan”

﴿ ثُمَّ أَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ أَمْرَكُمْ بِالصَّلَاةِ وَالسَّلَامِ عَلَى نَبِيِّهِ، فَقَالَ فِي مُحْكَمِ التَّنْزِيلِ: ﴿ إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴾. اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ، وَارْضَ اللَّهُمَّ عَنْ خَلْفَائِهِ

الراشدين، الذين قضوا بالحق وبه كانوا يعدلون - أبي بكرٍ وعمرَ وعثمانَ وعليَّ -، وعن سائر الصَّحابة أجمعين،
وعنَّا معهم بجودك وكرمك يا أكرم الأكرمين. اللَّهُمَّ أعز الإسلام والمسلمين، وأذلَّ الشِّرْكَ والمشركين، ودمَّر أعداءَ
الدِّين، واجعل اللَّهُمَّ هذا البلد آمناً مطمئناً رخاءً وسائر بلاد المسلمين. ﴿ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الآخِرَةِ
حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴾. اللَّهُمَّ أنت الله لا إله إلا أنت، أنت الغني ونحن الفقراء، أنزل علينا الغيث ولا تجعلنا من
القانطين. اللَّهُمَّ أغثنا، اللَّهُمَّ أغثنا، اللَّهُمَّ أغثنا. ﴿ رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ
﴿ اللَّهُمَّ وَفِّقْ إمامنا ووليَّ عهده لِمَا تحبه وترضى، وخذ بناصيتيهما للبرِّ والتقوى، وانفع بهما الإسلام والمسلمين.
عباد الله: ﴿ إِنَّ اللَّهَ يُأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَى وَيَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُونَ ﴾ ، فاذكروا الله العظيم الجليل يذكركم، واشكروه على آلائه ونعمه يزيدكم، ولذكر الله أكبر، والله يعلم ما
تصنعون.